

6 υποψήφιους δημάρχους, 6 υποψήφιος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπλειψέστε 13 μόνον ψήφους τοῦ κ. Αχιλ. Τσιμπουράκη υποψήφιού τοῦ κ. Δεληγεώργη. Οἱ δὲ υποψήφιοι Πάρεδροι καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῖς πρωθυπουργοῦ ἀπέτυχον οἰκτρῶς, ἐπιτυχόντων διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ὑποψήφιων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ τόπου καὶ μεγάλην ἵσως εὐχαρίστησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀναγράφομεν ὅτι δὲ θείος τοῦ πρωθυπουργοῦ—Θεμιστοκλῆς Τρικούπης, ὡς πολίτης ἀπολαμβάνων μεγάλης ἀγάπης παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, ἔκτεινες ὡς δημοτικός Σύμβουλος ἀπέτυχον ἐλεεινὰ μειοψηφίστας τοῦ τελευταίου συμβούλου ἐκποντάδας ψήφων. Ο πρωθυπουργὸς, ἐμάθημεν ἀμέσως, δυσηρεστήθη κατὰ τοῦ Δήμου μαζί. Ζήτημα δὲ ἀπασχολοῦν τὴν πόλιν εἶναι τί θ' ἀποφανθῆ τὸ Πρωτοδικεῖον; τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐπηρεάσθη ὑπὸ τῶν μέσων ἀπερ διέθεσεν ὁ πρωθυπουργὸς ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ Δημάρχου, Μεσολογγίου ἦ οὐ;

Γ. Γ. Μί παροχιτηθέντες ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας ἐλθόντες, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των, μᾶς ἔρυγαν ὅλοι, καὶ τοὺς πλείστους καθὼς ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων, τοῦ Τηλεγραφείου Ἀθηνῶν, κλπ. καλῶς τοὺς δέχεσθε.

Μεσολόγγιον, τῷ 5 Ιουλίου 1883.

•Εγώ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 13 Ιουλίου

Ἐρωτᾶσσε φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀρτιστήτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὴν ἐπισκοπήν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις καὶ ἀγωρολόγησις. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

“Ο νεανίας ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σκεπτικός, ἐπειτα δὲ ἥραξα οὕτως :

“Ἡ ἀρχαιοτέρα ἀνάμνησίς μου εἶναι ὅτι εὔρισκομαι ἦδη ἐντὸς δάσους ἡμιενδεμύμενος, γυμνόπους, οὐδὲν φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τρέχων ἐντὸς τῶν λοχμῶν. Ως μόνον σύντροφον καὶ φίλον ἔχω λευκὴν αἰγά, ητος ἡτο ἡ τροφός μου καὶ ἡτος ὑπῆρξεν ἐφ' ὃσον ἔζησε τὸ μόνον, τὸ μοναδικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης μου. “Οταν πεινῶ καὶ διψῶ καὶ δὲν εὔρισκω τί νὰ φάγω ή νὰ πιώ, γονατίζω καὶ θηλάζω τὴν αἰγά. “Α! ἡγαπῶμεθα πολὺ ἡμεῖς· τὴν ἡκολούθουν πανταχοῦ. “Οτε ἀπεμακρύνετο ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα βοσκήσῃ, καὶ δὲν τὴν ἔβλεπον, ἐφώναζα. Ἀμέσως διὰ βελάσματος μοῦ ἀνταπεκρίνετο. “Ἐτρέχα πρὸς τὸ μέρος ὅπου εὔρισκετο καὶ μετ' ὀλίγον ἔβλεπα ὅτι ἀνεφαίνετο τρέχουσα πρὸς ἐμέ· τότε μὲ ἔθωπευεν, ἔγω δὲ τὴν ἐνηγκαλίζουμην. Τὴν νύκτα τὸ θέρος ἔκοιμωμεθα καὶ οἱ δύο ἐπὶ τῶν βρύων εἰς τοὺς πρόποδας δένδρους ἢ ἐν τῷ μέσω μεγάλων χόρτων, ἐνηγκαλισμένοι.

Εἴχομεν καλύθην ἐν τῷ δάσει, εἰδὸς σπηλαίου, ὅπου εἶχον θέσει ἀχυρίνην στρωμάτην, ἐκεὶ κατερεύγομεν τὸ θέρος, σταν ἔδρεγχεν ἢ ὅταν αἱ νύκτες ἡσαν δροσεραὶ καὶ τὸν χειμῶνα, διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ ψύχος, τὸν ἀνεμον καὶ τὴν χιόνια.

Πρώτην τινὰ ἐγειρόμενος εἶδον τὴν αἰγά μου ἀκίνητον, μὴ ἀνορθοῦσαν ὡς συνείθιζε τὴν κεφαλήν, ἵνα μὲ προσβλέψῃ

σίαν, διότι ἀντελάφθην ὅτι κάθε ἄλλο εἶναι τὸ φρόνημα τῆς Κερκύρας παρὰ ἀρτισμητικόν, καὶ τοῦτο κατέδειξε καὶ ἡ τελευταία δημοτικὴ ἐκλογὴ, ἡ δοπιὰ ἀνέδειξε δύο ἐκ τῶν προύχόντων Ἰσραηλίτῶν δημοτικοὺς συμβούλους διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Μὴ φοβεῖσαι λοιπὸν διωγμοὺς παρομοίους τῶν ἐν Ρωσίᾳ, οὔτε δίκας παρομοίας τῶν ἐν Πέστη. Εἰναι τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα τόσῳ ἀνεξίθρησκον! καὶ εἶναι τὸ ἐν Κερκύρᾳ τόσῳ σημητικόν!

“Ἐπειτα τὸ σημητικὸν ἐνταῦθα στοιχεῖον εἶναι τόσῳ συδεδεμένον μὲ τὰς καθεστηκίας ἀρχὰς, μὲ τὸν ἐπιτυχόντα δῆμαρχον, μὲ τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ, ὡστε οὐδὲ θριξ τοῦ τελευταίου Ἰσραηλίτου δύναται νὰ κινδυνεύσῃ. Δι' αὐτὸν καὶ ὁ τελευταῖος Ἰσραηλίτης ἐθεώρησε καθῆκόν του νὰ πανηγυρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ δι' αὐτὸν ἵσως ἔξακολουθούσι μέχρι σήμερον τὰ μεθεόρτια τῆς πανηγύρεως.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τῆς ἡδίας ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Σπυρίδωνι, μετὰ τὴν τριήμερον ἀργίαν, μετὰ τὴν φωταψίαν καὶ τὰς μουσικὰς συναυλίας τῆς ἐπομένης, μετὰ τὴν ἀνάρτησιν ἐν πάσῃ βιτρίνᾳ τῆς φωτογραφίας ἢ τῆς χαλκογραφίας ἢ τῆς χρωματολιθογραφίας τοῦ κ. Θεοτόκη, εἰχομεν τὸ Σάββατον τὸ ἐσπερας ὥραταν βενετικὴν νόκτα ἐν τῷ λιμένι καὶ τὴν Κυριακὴν ἀλλιν ἐπιδειξιν καὶ πανηγυριν ἐν Μανδουκίῳ ὡς ἀπόδοσιν τρόπον τινα καὶ ἐπισφράγισιν τῶν δλων ἑορτῶν. Ή ἐν τῷ λιμένι ἐπιθαλασσία ἑορτὴ κέντρον εἶχεν ὑπερμεγέθη ἄκατον (μασούναν) φωταγωγηθεῖσαν πλουσίως διὰ φανῶν καὶ βεγγαλικῶν, ἐν ἡ παρετέθη δεῖπνον εἰς τὸν ἐπιτυχόντα δῆμαρχον ὑπὸ τοὺς ἔχους τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς, πολλαὶ δὲ ἄλλαι λέμβοι φωταγωγημέναι καὶ τὸ πλήθος τῶν συρρευσάντων θεατῶν εἰς τὴν παραλίαν (μουράγια). Τὸν κ. δῆμαρχον ἀμα εἰσελθόντα ἐχαρέτεσαν ἐνθουσιωδεῖς ζητωκραυγαὶ καὶ ὁ ἐθνικὸς ὑμνος τῆς ἐλευθερίας (!!), πρὸς ἔξιστων δὲ τῶν βα-

καὶ μὲ θωπεύσῃ. Τὴν ἐκίνησα, ἐξέβαλον τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὴν κραυγὴν, τὴν ἐποίουν μακρόθεν ἤκουεν, ἀλλὰ μάτην περιέμεινα νὰ μοὶ ἀνταποκριθῇ διὰ βελάσματος. Τὴν ἐνηγκαλίσθην καὶ ἤρχιστα νὰ τὴν φιλω στρεφόμενος ἐπὶ τοῦ σώματός της, ἀλλὰ δὲν ἐκινεῖτο, ἔκειτο νεκρὰ, ψυχρά. Τότε ἐξέβαλον διατεραστικὰς κραυγὰς, ἐκλαυσα, ἀλλ' ἡγόνουν ἀκόμη τί πρᾶγμα ἦτον ὁ θάνατος.

Τέλος κατεκλιθην καὶ πάλιν πλησίον αὐτῆς καὶ κλαίων, θρηνῶν αὐτὴν καὶ ἐναγκαλίζομενος ἔμεινα παρ' αὐτῇ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Προσεπάθησα πολὺ νὰ θηλάσω, ἀλλ' ἡ αἰτία νεκρὰ δὲν εἶχε πλέον γάλα. Τὴν ἡμέραν ἀπεφάσισα ν' ἀφήσω τὴν αἰγά, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὴν τροφήν μου εἰς μέρος τι, διόπου εὑρίσκον τεμάχιον ἀρτου, ἐν ἡ δύο ἐψημένα ἐν τῇ ἀνθρακιᾷ γεώμηλα καὶ ἐνίστε σπανίως δστοῦν ἔχον ὀλίγον πέριξ κρέας.

Τὸ μέρος, ἐν ὧ ἔθετον τὴν τροφήν μου ταύτην, δὲν ἀπεῖχε πολὺ μεγάλης οἰκίας, ζωφερᾶς καὶ σιωπηλῆς, τὴν δοπιάν φοβισμένη ἐπλησίαζα διότι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτῆς ἀνθρωπος, δστις μοὶ ἐνεποίει τρομερὸν φόβον. Καὶ μολαταῦτα δὲν ἔζητε νὰ μὲ κακοποίησῃ, ἀν καὶ ποτὲ δὲν μοῦ ἀπηύνει τὸν λόγον. Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἤκουεν τοῦ στόματός του ἀλλο τι ἢ εἰδός τι γρυλλισμοῦ ἔμοιον μὲ ἐκείνους, οἱ δοποῖοι ἐκτοτε συνεχῶς προσέβαλλον τὴν ἀκοήν μου εἰς τὸ δάσος τοῦ Μαρεῖτ.

(ἀκολούθει)

σιλικῶν τιμῶν ἡ εἰκὼν του ἥρτητο παρὰ τὴν τοῦ βασιλέως μυρτοστόλιστος. Πχρετάθη δὲ ἡ διασκέδασις αὕτη μέχρι τῆς Σας πρωΐνης ὥρας. Ἡ ἐν Μανδουκιώ ἑορτὴ ἡνάττιγραφον τῶν προγονούμενων ρωμαϊκῶν θριάμβων uso Corsu.

Δέν ήτο δύμας καὶ τελευταία, καθότι ὁ κ. Νομάργυρης κατανοήσας, φάνεται, καὶ ἐκτιμήσας πρεπόντως τὴν διάθεσιν τῶν Κερκυραίων δι' ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις, ἀνέγραψεν καὶ προεκύρυξεν ἐν ἐπισήμῳ προγράμματι ἑτέραν διὰ τὴν ἐπιοῦσαν 11ην τοῦ μηνὸς καὶ ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ ὄντος αὐτοῖς τῆς βασιλίσσης, ἐπανορθῶν οὕτω καὶ ἀδικίαν καὶ ἀφιλοφροσύνην ἐνταῦθῃ πρὸς τὸ θῆλυ μέρος τοῦ ἡμετέρου θρόνου, πρὸς τιμὴν τοῦ διοίου οὐδὲμείᾳ ἑορτὴ ἀγετεῖ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνῷ σιμὰ σιμὰ ἑορτάζομεν τὴν 23 Ἀπριλίου καὶ τὴν 21 Μαΐου. Καὶ οἱ μὲν δισταγμοὶ τοῦ κ. Φρουράχου καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τοῦ νὰ παρεκκλίνωσι τοῦ ἀφιλόφρονος εἰνθότος εὐκόλως ὑπεχώρησαν εἰς ὑπουργικὴν ἐπιτιμὴν, ἡ δὲ τελετὴ ἐγένετο ἐπιβάλλονται, παρευρεθέντων κατ' αὐτὴν καὶ τοῦ κ. Ναυάρχου τῆς ἐν τῷ λιμένι μοίρας τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου λόρδου **Hay** μετὰ τῶν κιθερνητῶν τῶν λοιπῶν πλοίων αὐτοῦ καὶ ἐκείνου τοῦ ρωσικοῦ καταχρομικοῦ **Tsibosoff**, ὅπερ τὸ ἐσπέρας παρεῖξεν ἡμῖν λαμπρὸν Θέαμα φωταγωγηθὲν μέχρι τῶν ἔξαρτίων διὰ ποικιλοχρών φανῶν καὶ καταλούσοαν τὸν λιμένα καὶ τὴν παραλίαν διὰ διπλοῦ ἥλεκτρικοῦ φωτὸς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου· τὸ πλοίον τοῦτο ἔνήκει εἰς τὴν μοῖραν τοῦ στόλου, ἡς ἐπιτίμος ναύαρχος εἶνε ἡ ἡμετέρα βασιλίσσα, ὑπὲρ ἣς ἡ ἑορτὴ.

Ἐν τούτοις οὐδὲ ἡ ἑρπῆται αὕτη ἦν ἡ ἐπισφράγισις. Σήμερον ἔχουμεν ἀλλης φύσεως, τοπικὴν, θρησκευτικὴν, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει θαύματός τινος πρὸς ἀνάβλεψιν τυφλοῦ τοῦ πολιούχου τῆς νήσου ἀγίου. Καὶ δὴ ἀφ' ἐσπέρας χθὲς τὸ προάστειον τοῦ ἀγίου Ρόκκου περιεβλήθη τὴν ἑρπτάσιμον αὐτοῦ στολὴν, τὰς σημαῖας, τὰ μύρτα, τοὺς φανοὺς, τὰ ἄνθη, τὰς εἰκόνας κλπ.

³Ἐν τῷ προαστείῳ τούτῳ ἦν ποτε τὸ σῶμα τοῦ ἀγίου, ἡ
κοιτὶς τῆς λατρείας του καὶ κατ' αὐτὸν ἔσχε χώραν τὸ ἑορ-
ταζόμενον θαῦμα· δι' αὐτὸν ἡ μερικὴ κατ' αὐτὸν ἑορτὴ καὶ
πανήγυρις, τὸ δλονύκτιον προσκύνημα καὶ ἡ ἡμερησία ἀρ-
γία. Μολονότι ἡ τελευταῖς αὕτῃ ἐκδήλωσις τιμῆς καὶ σε-
βατμοῦ πρὸς τὰς ἀδράς ἡμῶν γεῖτρας καὶ τὸ λατρευτὸν σῶ-
μα δὲν εἶναι καθόλου σπανία ἐν Κερκύρᾳ, προσφέρεται δὲ
μετὰ θαυμασίας σπουδῆς καὶ μερίμνης τὸ πλεῖστον τοῦ χρό-
νου ὑπὸ τῶν ἴπποτικωτάτων κατὰ τοῦτο Κερκυραίων εἰς ἀ-
νάμνησιν τῶν προγονικῶν ἐθίμων καὶ παρὰ τὸ παράδειγμα
τῶν τελευταίων αὐτῶν δεσποτῶν.

TABELLARIUS.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πρωγκιποπατέγνεδα. Όμαδα είναι δσα ή «Εφημερίς του Πόσταμ» γράφει διὰ τὰ παιγνίδια, τὰ δύοια κάμνει διάδοχος τῆς Πρωσίας εἰς τὰ Λουτρά ή δύως όνομάζεται εἰς τὴν Κολυμβητικὴν τοῦ Πόσταμ.» Ο, πι δύναται τις νὰ δῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν νήσων μας τελούμενα ἐν τῇ θαλάσσῃ ὑπὸ τῶν νησιωτιδίων, τὰ δύοια δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς είνε μέσας τὸ νερὸν, τὰ ἴδια φαίνεται κάμνων διάδοχος, δστις βεβαίως βαίνει πρὸς τὴν σαρανταπεντάρᾳ. Αλλ' οἱ Γερμανοὶ ἔχουν κόσμον ζωῆς καὶ ὑγείας καὶ φιδρότητος ἐντὸς αὐτῶν, ἀπ' ἐναντίας τῆς ἐγγαῖστικῆς καὶ φιλοχρημάτου σκυθρωπότητος τῶν ὑπηκόων τοῦ κ. Τρικούπη. Ο διάδοχος βρέχει ἀπλοὺς δραγόνους καὶ βρέγεται ὑπὸ αὐτῶν· ὑψώνει τὰ πόδια

του πρὸς τὰ ἄνω, τὰ συγκολλᾶ μὲ τὸν ὑπασπιστὴν του, καὶ
ὅποιος σκουπύτει τὸν ἀλλον μακρύτερα, ἔκεινος νικᾷ! "Αλ-
λοτε φίπτει τάλλαχρα, δηλαδὴ μάρκα, καὶ ὅποιος βουτήξῃ νὰ
τὰ πάρῃ. Τὴν ἡμέα ποῦ ἡ σύζυγός του τούκαμε ἔνα παι-
δάκι, ἔργιψε ἔνα δεκάμαρκο, γιὰ δόγιορν ἔνας ἀξιωματικὸς
εἰς τὸ λεπτὸ μὲ μιὰ βουτίσα τὸ συνέλαθεν καὶ ὁ διάδοχος
μειδιῶν: ἀν ἦν ἔτσι, δὲν ἔξακολουθῶ λέγει.

Καὶ οὕτω γίνεται ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ βίου ἐν τοῖς ἀρτίοις ἀνδράσιν ἀπὸ τῆς ὑψίστης σοφαρότητος εἰς τὴν ὑψίστην φαιδρότητα. Ἐδῶ θὰ ἔκινδυνες — ἀν καὶ διάδοχος — νὰ τὸν πάρουν μὲ τὰ λειμώνια!

Πώς ἐκδικούνται κατὰ τῶν ἡθοποιῶν. Η διάσημος ἡθοποιός δεσποινίς Ζεόρζ, περιοδέουσα, παρίστανεν ἐν δράμα, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄποιον αὐτοκτόνει. Ἐταξεῖδευε πάντοτε φέρουσα μαζῆ της ἴδιαιτερον εἰδος μαχαίρας, τῆς ὅποιας ἡ λεπίς εἰσέρχεται μέσα εἰς τὴν λαβήν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ὑποχρέωνται, σταν τὴν μετεχειρίζετο, μετὰ φυσικωτέρας ἐνεργείας. Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ἐδίδασκε τὸ δράμα, καὶ ἦλθεν ἡ κατάλληλος ὥρα, ἐκτυπήθη μὲ τὸ μαχαίρι· ἀλλὰ ἡ λεπίς δὲν ὑποχωρεῖ, δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν λαβήν· τὴν εἶχον ἀντικαταστήσει μὲ μίαν ἀπαράλλακτον κατὰ τὸ ἔξωτερικὸν μὲ τὴν πρώτην, ἀλλιθινὴν δύως ἀνθρωποκτόνον. Εὐτυχῶς ἡ δεσποινίς Ζεόρζ χάριν τῆς εὔκολίας τῆς διδαχῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἤτο ὑποχρεωμένη νὰ φέρῃ κορσέ κατεσκευασμένον σχεδὸν ως θώρακα, καὶ ἡ λεπίς ἐλύγισεν ἐπάνω εἰς ἔνα ἀπὸ τοὺς χάλυβας τοῦ κορσέ, καὶ ἐσώθη. Σημειώσατε ὅτι μετεχειρίζετο τοιοῦτον κορσέ, διότι ἤτο πολὺ εὔσαρκος· ὥστε ἀν ἤτο λεπτοτέρα, συμπέρασμα ὅτι θὰ ἐφονεύετο ἵσως. Ἰδού ὅτι καὶ τὰ ἀτυχήματα είνε πρὸς καλόν μας ἐνίστε.

Ρακοσυλλέκτης-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐπ Νέας Κορίνθου δὲ Ἰτέαν, Γαλα-
ξεῖδιον, Αἴγυον, Ναύπαταν τοῦ καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Αιχίον, Ἀλιβέριον, Χαλκιδᾶ, Δίμυον, Ἀταλάντην,
Αἰδηψὸν κατὰ τὸ Θέρος, Στροβίδα, Ωρεοὺς Μιζέλαν, Ἀλμυρὸν καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρου, Πάρου, Νάξου, Ἰον, Ἀμυρογόν καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αἴγυαν, Πίρον, Τρίπαν, Σπέτσας, Χέλιον, "Αστρος Νάύπατον.

ΤΡΙΤΗ 7 π. μ. Διὰ Σύρου, Υστέρηνα Γήνησου, Κόρθιον καὶ πόλιν "Αγδρου, καὶ
πατὰ δεκατετρακινερού διὰ Γάγρην "Ανδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐπ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀπόρπελον
πατεῖθαι διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον ἔπειτον δὲ διὰ Ηπέαν, Γαλαξεῖδιον,
Βιτριφύτσαν, Αἴγυον Ναύπαταν, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάνυνην, Κατάκωλον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 π. μ. Διὰ Χαλκιδᾶ, Βόλον, Συλίθου καὶ Σαρόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. οὐδραν, Σπέτσας Νάύπατον. 7 ψ.μ. Σύρου, Σέριφου, Σίφνου Μῆδον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐπ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ
Ιάστρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληναῖν, Παξοὺς, Κέρυνθαν ἐπ Πατρῶν ἔπειτον ἀπόρπελον
τὴν πρωτεύων ἑκάστου Σαρβάτου διὰ Μεσσόλογγον, "Ασταζού, Μύτικα, Ζαβέρδα,
Αλέξανδρον, Ψθάζην, Πορεῖεαν, Σαλαύραν, Βοωταῖν, Μενίδιον καὶ Καρβοναράν.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Διὰ Αἴγυαν, Πόρου, Ύδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Νάύπατον,
ευογδῖον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίτην, Κύθηρα, Γύθεον, Διμένι, Καλάμιας.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύθηνον, Σύρου, Τήνον Μήκυνον καὶ Κρήτην.